

БАРА БАНЧЕ

ВЕСЕЛЬ СЕДМИЧЕНЬ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

БРОЯТЬ

2

ЛЕВА

Одобрено и препоръчано от Министерството на Нар. просъщество съ окръжно № 6630 от 14. XII. 1938

Редакторъ: Любомир Дойчевъ • ИЗДАВА: „ПЕРИОДИЧЕНЬ ПЕЧАТЬ“ А. д.

София, 6 февруари 1939 год.

ИЗЛИЗА

II

ГОДИНА

Абонаментъ за год. 40 бр. 60 лв., за 30 бр. 45 лв., за 20 бр. 30 лв.
Всичко се адресира до в. „Барабанче“ ул. 15 Ноември № 5 —
София, а суми по пощ. чек. смѣтка 1573

ЗМЕЯТЪ, ЦАРСКАТА ДЪЩЕРЯ И СЕДЕМТЪ ГИГАНТИ

Царьтъ на Алтомонтъ изя-
вилъ единъ пътъ желание
уго извѣнъ мѣрката една
ка, която го бѣше уха-
ва. Хранилъ я седемъ ме-
са, и накрая бѣлхата ста-
ла дебела, грамадна, като
се.

Царътъ накаралъ
одерать, да ощавя-
тъ и въ единъ указъ
вилъ, че ще даде дъ-
ся си Порциела за жена
този, който ще могълъ
познае отъ какво животно
изи кожа. Мнозина се
вали, но напраздно:
и казвали, че е отъ малко
и други отъ рисъ, трети
крокодилъ, но никой не
валъ.

И-после дошелъ единъ
сень змей, попипалъ
ата, помирисалъ я и от-
пушъ.

Тази кожа е отъ бѣлха!
змейтъ отгатналъ, и бѣд-
принцеса Порциела,
като млѣко и хубава
майска роза, трѣвало
и последва срѣдъ пла-
ни въздишки.

Змейтъ я завлѣкълъ въ
гѣста гора, черна като
дена камина, кѫдето се
рала кѫщата му.

Змейтъ пристигнали, змейтъ
зашълъ да почака, до-
тиде на ловъ за гли-
ни излѣзълъ.

Змейтъ, следъ малко
амъ минала една стара
ка.

Гладна съмъ, — казала
то се спрѣла за малко
кѫщата на змей и
и Парциела, облѣгната
озорецъ. — Дай ми
за ядене!
ви, въ тази кѫща има

ЗИМНА РАДОСТЬ

Съ възторжена усмивка, малкиятъ Руменчко посреща първата зима!

само купища отъ кости, —
отговорило бедното момиче.
— Господарътъ е единъ
ужасенъ змей, който всичко
поглъща. Уви! и азъ утре
трѣба да стана негова съп-
руга! Азъ, царската дъщеря! И
като казала това, започ-
чала отчаяно да плаче. Ст-
аницата се трогнала и я уте-
шила.—Несе отчайвай така!
Помисли си за спасение и
не развали хубостта си!
Чъз имамъ седемъ сина, се-
демъ гиганти: Мазе, Нандо,
Кола, Мико, Петруло, Оска-
део и Чеконе. Тѣ сѫ добри,
смѣли и притежаватъ въл-
шебна сила. Когато Мазе
допре ухото си до земята,
чува всичко, което се случ-
ва на тридесетъ мили раз-
стояние. Когато Нандо плюе,
образува се море отъ са-
пунъ. Когато Кола хвѣрли
желѣзна тояга, направя да
израстне цѣло поле отъ
брѣсначи; а Мико, като
хвѣрли клечка дѣрво, вед-
нага се появява гора. Когато
Петруло пръсне капка вода,
цѣла рѣка протича. Когато
Оскадо пипне нѣкой камъкъ,
веднага израства голѣма
кула. А когато пъкъ Чеконе
хвѣрли стрела, олучва окото
на кокошка на една миля
разстояние. Ще ги повикамъ
да ти помогнатъ, и така ще
бѫдешъ спасена.

— Бѣрзо, бѣрзо, веднага
ги повикай, докато змия е
още на ловъ!

Старицата свирна остро
и пронизително, и веднага
се появиха седемтѣ младежи
грамадни великаны.

— Бѣгай — казали тѣ на
Парциела. И Парциела хук-
(Следва на стр. 2)